

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' εσχολήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παραχθόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπερθεῖας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ</p> <p>Ἐσωτερικοῦ : Ἐξωτερικοῦ :</p> <p>Ἐτησίᾳ . . . δε. 8,— Ἐτησίᾳ . . . φρ. 10,— Ἐξάμηνος . . . 4,50 Ἐξάμηνος . . . 5,50 Τετμήνου . . . 2,50 Τετμήνου . . . 3,—</p> <p>Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.</p>	<p>ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ</p> <p>ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ, 1879</p> <p>ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ</p> <p>ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ</p> <p>Ἐν Ἀθήναις, 6 Σεπτεμβρίου 1914</p>	<p>ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20</p> <p>Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15</p> <p>Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25</p> <p>ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ</p> <p>Ὁδὸς Ἐφειπιδίου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον</p>
--	--	--

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς τὸ μᾶθημα τῆς γεωμετρίας.

Ὁ Κωδηγητής. — . . . Ἡ εὐθεία ΑΒ εἶνε κάθετος ἐπὶ τὴν ΓΔ, διότι ἡ γωνία αὐτῶν εἶνε ὀρθή. (Σὺν ἀπόδεικτον Γωδῆγοι). — Τὴ ἔλαγα πρὸ ὀλίγου, Γωδῆγοι.

Ὁ Γωδῆγοι. τοῦ ὁποῖου κατ' εἶγε πάρε τ' αὐτὸν: — Ἡ θεία κάθεται, διότι δὲν εἶνε ὀρθή. . .

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀθανασίου Διάκου

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ",

Ἀθήναι, 38 ὁδὸς Ἐφειπιδίου τὴν 25 Αυγούστου 1914.

ΚΑΙ ἄλλο κρούσμα λογοκλοπίας. Μὰς τὸ καταγγέλλει ὁ Θέμος Βασιλάκης: Τὸ ποίημα «Στὴν Πατρίδα», ποῦ δημοσιεύθη εἰς τὴν Σ. Σ. Σ. μετὰ τὴν υπογραφήν «Ἀπόγονος τοῦ Κατληγοῖστου» εἶνε ἀντιγραφή ἐνός ποιήματος τοῦ κ. Σπ. Μαρτσούκα. (Καὶ ἀντιγραφή κατὰ λέξιν, διότι μερικαὶ διαφοραὶ ποῦ παρατηροῦνται, εἶνε ἀπὸ τὰς διορθώσεως ποῦ τοῦ ἔκαμα ἐγὼ). Μὰ δὲν εἶπαμε, παιδιὰ μου, τόσες φορές, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μοῦ στέλλετε ξένα ἔργα ὡς ἰδικὰ σας; Τὴ εὐχὴ Θεοῦ, νὰ μὴν καταλάβετε ἀκόμη, ὅτι αὐτὸ εἶνε ἀπάτη καὶ κλοπή! Νὰ μὴ τὸ ξαναῖκη κανεὶς σας; οὔτε μεγάλος, οὔτε μικρός. Ἦγὼ, βλέπετε, δὲν εἶμαι ὑπογεωμετρῆν νὰ ξέρω ἀπὸ ξῆν ὅλα τὰ ποιήματα ὅλων τῶν ποιητῶν. Ποῖος λοιπὸν ρεζιλιάζεται; Ἐκείνος ποῦ ἀντιγράφει.

Ἐἶδα. Ὁνειροσκόπε τῆς Δόξης, ὅτι, διὰ νὰ ἔχης σπῆτι κοντὰ εἰς τὸν στρατῶνα, κάμνεις καὶ σὺ τὴν ζωὴν τοῦ στρατιώτου... σὰ ψέμματα. Ἐξόπνης μετὰ τὴν διάναν, παρακολουθεῖς τοὺς στρατιώτας εἰς τὰ γυμνάσια, τρώγεις τὴν ὠρὰν τοῦ συστῆλου καὶ ἐπιστρέφεις στὸ σπίτι μετὰ τὴν «θεοδώρα». Ἦ. ὅθ' ἔληθ' αἰσῆς ποῦ θὰ κάμνεις αὐτὴν τὴν ζωὴν καὶ σὺ ἀλάθεια! Καὶ γάρου πολὺ ποῦ σοῦ ἀρέσει τόσο νὰ τὸ συλλογίζεσαι καὶ νὰ προσημαζέσαι.

Νέε Βουλγαροῖσι, διὰτὶ ὁ ἀδελφός σου δὲν σοῦ ἔδει νὰ διαβάξης τὸ φυλλάδιόν μου, ἀλλὰ σὲ ἀναγκάζει νὰ τοῦ τὸ παίγνης κρυφά. . . Μήπως τὸ σαλακονεῖς, τὸ μουντζουρονεῖς, τὸ χαλῆς; Ἄ, αὐτὸ θὰ εἶνε! ἄλλοιῶτα ὁ ἀδελφός σου, ποῦ εἶνε καλὸς καὶ σὲ ἀγαπᾷ, δὲν θὰ εἶνε κανένα λόγον νὰ σοῦ τὸ ἀρνήται. Πῆς του λοιπὸν, ὅτι θὰ τὸ προσέγγης ἀνὰ τὰ μάτια σου, καὶ νὰ ἰδῆς πῶς θὰ σοῦ τὸ δῶθῃ.

Λαμβάνω τακτικὰ ὅτι μοῦ στέλλεις, **Κάστρον τῶν Καλαμών.** Ἄλλ' αὐτὸν τὸν καιρὸν ἔτυχε νὰ μὴ ἔγω χάρον νάπαντήσω ἐκεῖνος εἰς τὰ γράμματά σου καὶ νὰ μὴ κληρωθῆ τίποτε διὰ σοῦ, διὰ νὰ δημοσιεύθῃ. Σὺμπαισις λοιπὸν καὶ τίποτε ἄλλο. Δηλαδὴ καμμία «παρξήγησις». Ἦξκαλοῦθαι καὶ ἔλαττε.

Τὰ ἴδια ἀπαντῶ καὶ εἰς σέ, **Θαλασσοπόδι τοῦ Στόλου.** Μὴ μοῦ παραπονῆσθαι! Ἦνεν δυνατὸν νὰ δημοσιεύω πενήντα Παιδικὰ Πνεύματα καὶ Παίγνια ποῦ λαμβάνω κατ' ἑδομάδα; Δι' αὐτὸ ἀφίνο πάντοτε τὸν κλήρον νὰ ἐκλέγη.

Σὲ συγγάρου ἐγκαρδίως, **Κυριακὴ Ἀσπὴ,** ποῦ ἦλθες «πρῶτη μεταξὺ τῶν ἀριστοτέρων» καὶ εἶμαι ἰδιαιτέρως ὑπερήφανη ποῦ μοῦ τὴ ἀναγγέλλεις «ὄχι μόνον μετὰ χαρὰ, ἀλλὰ καὶ μετὰ εὐγνωμοσύνη, διότι αἰσθάνεσαι ὅτι εἰς τὴν ἐπιτοχίαν αὐτὴν ἔχει καὶ ἡ Διάπλασις τὴν συμβολὴν τῆς». Ἐξῆμαι τὰς ἰδίας προόδους εἰς τὰ Γαλλικά καὶ εἰς τὸ μανδολίνον.

Ἐλλήν Ὀπαίτα, πρὸς τὸ παρόν, βλέπει, ἡ Σελίε Συνοργασίας κατηγγέθη, ἔχουν δὲ μαζεύθῃ τόσα πολλὰ κομμάτια, ὥστε δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ μοῦ στέλλετε, πρὶν ἰδῆτε νὰ ξαναρχίσῃ. Ἀπεράσις λοιπὸν νὰ γίνης ὀνειροσκόπος; Ὁραία ἀσχολία. Γράψε μου πῶς εἶνε ὀνειρῆς ἔγχει καὶ ποῦ ἔκαμες τὸ κοτῆτι σου.

Ὁ, ἔχης τελειώνει σήμερα, τὸ εὐμορφὸ γράμμα ποῦ ἡ **Διδυμία**: «Σουγρᾶφα πολλὰ, ἔ; Τώρα ἔτσι πρέπει: εμεῖς πολλὰ καὶ σὺ λίγα.» — Καὶ ἄλλος, βλέπετε, οἰκονομῶ καὶ μὴ ἀδου στήλες δι' ἄλληλογραφίαν. Εἶνε ἀρεστὴ... γὰ νὰ μὴ ξεγυμνασθε.

Ὁρ. ὄγλ. Μπουμπουλίνα, αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν θὰ σοῦ ποῖ, ὅτι δὲν ὑπάρχει γῶρος; Ἐνυχε νὰ ὑπάρχη. Λοιπὸν, ὁ κ. Φαίδων σ' εὐχαριστεῖ δι' ὅσα γράφεις καὶ σὲ πληροφοροῖ, ὅτι τὰ κοριτσάκια τοῦ εἶνε δώδεκα καὶ ἑννέα ἐτῶν, ἔχουν δὲ καὶ ψευδῶνυμα.

Συμμορφούμενος μετὰ τὰς περιστάσεις, καὶ διὰ νὰ μ' εὐκολύνῃ, ὁ εὐγενὴς φίλος μου **Κωστ. Σάβρος** μοῦ ἔστειλεν ἀπὸ τῶρα τὴν συνδρομὴν τοῦ 1915. Ὅσοι εἰρηποῦν, δὲν θὰ ἔκχαμαν ἀσχημα ἀντὸν ἐμμοῦντο.

Ὁραίος ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑδομάδα καὶ οἱ ἔχης: **Σανθὴ Νεοῦδα,** ἠ-ῶρος τοῦ 1913, Ἐλληρικὸν Ἰδεώδες, **Στενὰ τῆς Κρῆσας** καὶ **Πεδίον τῆς Μάχης.**

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδῶνυμα: **Νύμφη τοῦ Νείλου,** κ. (Μ. Μ.) **Παροδῶμος,** ἀ. (171) **Καυδία Ἑλλη-νίδος,** κ. (Θ. Κ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: ἡ **Σανθὴ Νεοῦδα** (0) μετὰ ἠ-ῶρου τοῦ 1913, Ἐγὼ εἰμ' Ἐγὼ, Μὴ μου ἀπαιτῶν.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: **Γεννιούργου Στρατηλάτη** (σοῦ ἔστειλα τὸ κάλυμμα) Ἄσπασα τῆς Ἑλευθερίας (ἀν ἦτο μόνον ὁ κίνδυνος τῆς ἐλλείψεως γάρτου, καὶ ἄλλ' εἶνε, βλέπετε, καὶ ἡ ἐλαττωσις τῶν εἰσπραξῶν) **Ασπὴν Γας** (σοῦ νὰ τὸ καταχωρήσω τὸ Κρυπτογραφικόν; διαβάσει τὸν Ὁσῆην νὰ ἰδῆς τί λέγει διὰ τὰς Ἀσκήσεις) **Κυκλάμων** (ἔστειλα: ἀς ἐπίσω ὅτι θὰ ξανάλθῃ καὶ ὅτι τότε δὲν θὰ εἶνε τόση ζήτησ) **Φάουρα** (δὲν εἶνε λιγάνι σκληρὸν νὰ τοῦ πῶς τέτοιο πράγμα; μὴ τοῦ ἀπαντήσης καὶ τελειώνει ἐν τούτοις νομίζω, ὅτι ἡ εὐγένεια θαλασσοπόδου νὰ τοῦ γράψῃς διὰ λόγια καὶ νὰ τοῦ πῆς μετὰ τρόπο αὐτὸ ποῦ σκέπτεσαι) **Τέλλων Ἄργου** (μὰ βέβαια ὅτι σὲ τέτοιαις περιστάσεις δὲν ἠάπερασιζα μίαν ἑξαίρετικὴν ἐκδοσὴν νομίζεις δὲ ὅτι καλύπτονται τὰ ἔξοδα ἀντὸ ἀγοράσων τοιαυτοῖσι; μᾶθῃ ὅτι καὶ γ' ἴλοι ἴσως δὲν ἀρκοῦν) **Ἀγγελικὴν** ἱ. Π. (εὐχαριστῶ πάρα πολὺ γὰ τὰ καλά λόγια καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ λέγῃς τὰ ἴδια ὅλα τὰ παιδικὰ ποῦ σ' ἀκούουν) **Σ. Μικρο.** (ἔστειλα) **Ἀπόγονοι τοῦ Χατζηχοῖστου.** Ἀδασμένο **Ναικόπουλο** κτλ. κτλ.

Ἐἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 25ην Αυγούστου, ἠαπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

Ἐἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 25ην Αυγούστου, ἠαπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 146ος Διαγωνισμὸς Λύσεων **Αὐγούστου-Νοεμβρίου**

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 2ας Νοεμβρίου

415. Λεξιγράφος

Σύμμορον μετὰ τοῦ προσώπου Μέλος, ἴδτω, συνενώνεις Καὶ σαλακτικὸν ὄρατον Ἀπροόπιως φανεροῖνεις.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Αἰγίλης τοῦ Ἑλληνισμοῦ

416. Μεταγραμματισμὸς

Ἀπεράκτον ἀν μείνη, Ἦν' ὄργανον γλυκὸ Ἐν γράμμα τοῦ ἀν ἀλλάξῃ, Πόλις ἑλληνική.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Τριφυμίας

417. Στοιχειοτονόγραφος

Ἐπιπλῶ τῆς διαβάσεως: Ἐν ἀλλάξῃ τῶν τῶν Μετ' ἀποκαταστάσιν. Ἐπιπλῶ τῆς θαλάσσης.

Ἐστάλη ὑπὸ Ν. Σ. Κουτσουβέλη

418. Γωνία

+ * * * * * = Ἰσθμὸς τῆς Ἀμερικής.
* + * * * * = Ἑλληνας ἀνίμος.
* * + * * * * = Στρατηγὸς ἀρχαῖος.
* * * + * * * * = Ποταμὸς τῆς Ἰταλίας.
* * + * * * * = Χώρα τῆς Ἑλλάδος.
* + * * * * * = Ποταμὸς τῆς Γαλλίας.
+ * * * * * = Ἦτος τοῦ Αἰγίου.

Οἱ σταυροὶ ποταμὸς τῆς Ἑλλάδος. Ἐστάλη ὑπὸ Δ. Π. Βορροπούλου

419-423. Μαγικὸν Γράμμα

Ἐν ἀνταλλαγῇ ἐνός γράμματος, ἐκάστης τῶν ἀπαιτῶν λέξεων, δι' ἐνός ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθῶν, μετὰ ἡ ἄνευ ἀναγκασιματισμοῦ, ἄλλαι τόσαι λέξεις:

Σῶν, ἀρχή, ὕδωρ, Πόρος, Ἐδερ. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δοξασμένου Ρήνου

424. Ἑλληνοσύμφωνον

η - ωα - ααουα - * - αη - σεῖ Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Αἰματοβορέτου Κύπρου

425. Γρίφος

μα μα μα ΤΜ ΤΜ ΤΜ
Ο Τέφ μα μα ΤΜ λ' ΤΜ φρο Ν
μα μα ΤΜ ΤΜ
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλπιδοφόρου Κυανολεῖκου

ΜΙΚΡΑ ἈΓΓΕΛΙΑ

ἔγγραμ. Ἀδασμένο Ρήνε, ἀντιπροσωπεῖαν **Συλλόγου «Κρήτης».**

ΞΑΝΘΗ ΝΕΡΑ ΓΙΑ [191-102]

Πάχη Γαρίδη, τί γίνεσαι; Ἀύσεις δὲν ἔλαβον. Ἐγὼ θὰ σοῦ στέλλω. — Ἄγαμ. Ν. Μπαρνοῦνης.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 36ου ΦΥΛΛΟΥ (Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 295)

ΑΘΗΝΩΝ: Αεω. Α. Χαμηλοπούλης, Διον. Α. Καρδαμάνης, Θ. Ν. Φραγκίας, Β. Α. Περίδης, Δ. Ὁρ. Κατσάσης, Γ. Ἄλ. Κοκκάνης, Γ. Β. Πετραλάκης, Ὁδ. Ν. Καλλίνικος, Εἰρήνη Καλλινίκου, Κωνστ. Καλλίνικος.

ΑΙΓΙΝΗΣ: Μιχαὴς Παγανίνης.

ΑΡΓΟΥΣ: Μον. Καὶλ. Οἰκονομίου.

ΒΟΛΟΥ: Α. Κ. Λυμναδοπούλου.

ΓΥΘΕΙΟΥ: Γ. Δ. Γαϊτῶς.

ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Ζακυνθινὸς Ἀεράκι, Διον. Γαβριέλης.

ΘΗΒΩΝ: Κ. Σ. Χατζηγιάννου.

ΚΑΛΑΜΩΝ: Νέος Βουλγαροῖσι.

ΚΟΝΣΤΗΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Διδυμία, Νύμφη τοῦ Δουμοῦ.

ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Στυλ. ἱ. Δούβλης, Εὐφ. Κ. Ἀστεροῦδης.

ΝΕΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ: Ναταλία Π. Παρά.

ΠΑΤΡΩΝ: Μικρὸς Εὐέλπις, Πατρινο Ναυτοπούλο.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ν. Γ. Παπαδάκης, Α. Γ. Βαρελάς, Θ. Γ. Βαρελάς, Κ. Γ. Νικολοπούλου.

ΣΥΡΟΥ: ἱ. Ν. Μωραλῆς, Ν. ἱ. Βάτης.

ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ: Ἀθ. ἱ. Ἀναγνωστιάδης.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Γενναῖομυρος Στρατηλάτης, Εὐάγγ. Θ. Βαρθῆς, Παν. Β. Τυκάδος, Λουκία Σ. Μανουγιάννη.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν ἐδρόνων ὀρθὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐπέθεσαν εἰς τὴν Κληροῖδα καὶ ἐκλήρωθσαν οἱ ἔχης δύο: **ΛΟΥΚΙΑ Β. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ** ἐν Χαλκίδι καὶ **ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΓΑΒΡΙΕΛΗΣ** ἐν Ζακύνθῳ, οἱ ὅποιοι ἐνεργήσαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου.

Ο ΛΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΟΚΟΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCELI

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ' (Συνέχεια)

Ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἐπερίμεναν τὸν Χαζίμπ. Ὁ ἀπῆγγαινε βεβαίως νὰ τοῖς ἀναγγεῖλῃ ὅτι, κατόπιν τοῦ σφάλματος, εἰς τὸ ὅποιον ὑπέπεσον ὁ Τζούλης δύο φορές, δὲν ἤμποροῦσαν πλέον νὰ τοὺς κρατήσουν εἰς τὸ παλάτι. Ἀλλὰ δὲν ἐδέχθησαν καμμίαν ἐπίσκεψιν, καμμίαν διαταγήν. Ὁ Τζούλης ἐπέρασε τὴν ἡμέραν τοῦ ἀλλῶρον, μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Λουλού, τῆς κομπρέσσης τῶν πληγῶν τοῦ καὶ ἀνακλιθὸν σέβει ἐκτελέσει.

Ὁλην τὴν νύκτα εἶχε πυρετὸν καὶ ἐπονοῦσεν εἰς ὄλιν τοῦ τὸ σῶμα.

Ὁ Λουλού, ὁ ὅποιος ἠγρόπνευε πλησίον τοῦ, ἐτρέμαξε νὰ τὸν βλέπῃ κάθε τῶσον νὰ πηδᾷ ἀπὸ τὸ κρεββάτι καὶ νὰ προσφέρῃ λέξεις ἀτυχευτήτους.

Ἀπειλοῦσε νὰ ξεριζώσῃ τὰ γένεια τοῦ Σουλτάνου καὶ νὰ βγάλῃ τὰ μάτια τοῦ Χαζίμπ. Τὸ πρῶτον ἔμμεν ἐπέπεσον ὁ πυρετός, ἔπαυσε τὸ παραλήρημα καὶ ὁ Τζού-



Ὁ γέρον Μαρκοῖνός ἐξέτινε τὸν βραχίονά του... (Σελ. 302, στ. 6')

λης ἀπεκοιμήθη. Τὸ μεσημέρι ἐξόπνησε καλλίτερα. Αἱ πληγαὶ τοῦ ἤρχισαν νὰ ἐπυλῶνυνται καὶ νὰ πονοῦν ὀλιγώτερον. Ἐκείνο ποῦ τὸν ἐστενοχώρει περισσότερο, ἦτον ὅτι δὲν ἤμποροῦσε νὰ περπατήσῃ. Τὰ πέλματα τῶν ποδῶν τοῦ ἦσαν καταπληγωμένα.

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Μπέν Σελιμάν.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς δευτέρας μετὰ τὸ ξυλοκόπημα ἡμέρας, ὁ Τζούλης καὶ ὁ Λουλού ἦσαν εἰς τὸ δωμάτιόν του, συσκεπτόμενοι διὰ γλιωστὴν φορὰν περὶ τῆς σωτηρίας τῶν, ὅταν ἡ θύρα ἠνοιχθῇ καὶ εἰσέλθῃ ὁ Χαζίμπ ἀκλουθούμενος ὑπὸ τοῦ Μπέν-Σελιμάν, τὸν ὅποιον εἶχον νὰ ἰδοῦν ἀπὸ τῆς ἐξόδου τοῦ εἰς τὸ παλάτι.

— Ἐλθὸς πάντων! ἀνέκραξεν ὁ Τζούλης ἀνακλιθόμενος ἐπὶ τῆς κλίνης, νὰ αὐτὸ ποῦ ἐπερίμενα. Ἐρχονται νὰ μᾶς διώξουν!

Τότε ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Μπέν Σελιμάν καὶ μετὰ τὸ κομπῶδες ὕφος ποῦ συνήθειεν, τοῖς εἶπεν, ὅτι ἔμαθε τὰ δυσάρεστα ποῦ συνέβησαν εἰς τὸν προστατευόμενον του, ἐξ αἰτίας τῆς ἀρροσύνης του. Ἐζήτησε τότε τὴν ἀδειαν ἀπὸ τὸν φίλον τοῦ Χαζίμπ καὶ ἦλθε νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ νὰ συμβουλευθῇ τὸν μικρὸν Γάλλον πῶς ἔπρεπε νὰ φέρεται εἰς τὸ μέλλον.

— Ποῖο μέλλον; ἀνέκραξεν ὁ Τζούλης; καλέ, μᾶς θέλομε νὰ φύγωμε ἀπὸ τὸ παλάτι, καὶ μάλιστα σήμερα.

— Μάλιστα, προσέθεσεν ὁ Λουλού; δὲν θέλομε νὰ μείνωμε οὔτε ἡμέρα περισσότερο εἰς αὐτὸ τὸ μέρος, ὅπου οἱ κακοὶ ἄνθρωποι εἶσι, χωρὶς κανένα λόγο, μᾶς δερ-



Μὰ τί θέλεις νὰ κάμωμε τίποτα;... (Σελ. 302, στ. γ')

νοῦν καὶ μᾶς πατοῦν μετὰ λόγῳ των. Ὁ γέρον Μαρκοῖνός ἀπεκρίθη ἠσυχῶτα, ὅτι ἀν ὁ Τζούλης ἦτο φρόνιμος ὡς ὁ Λουλού, δὲν θὰ τῷ συνέβαινε κανέν ἀπὸ αὐτὰ τὰ δυστυχήματα.

— Ἀδιάφορο, ἐπέμεινε ὁ μικρός; θέλομε νὰ φύγωμε.

Μετὰ τὴν κατηγορηματικὴν αὐτὴν δήλωσιν, ὁ Χαζίμπ καὶ ὁ Μπέν Σελιμάν ἤρχισαν νὰ συνομιλοῦν ἰδιαιτέρως εἰς γλωσσῶσαν μαροκινὴν. Ἡ συνομιλία τῶν διήρκετε τόσο πολὺ, ὥστε ὁ Τζούλης, ἀτυχευόμενος, τοὺς ἐφώνησε:

— Ἐ, γὰ νὰ σᾶς ποῖ!.. Ξεῦρετε διὸ δὲν εἶνε πολὺ εὐγενὴς αὐτὸ ποῦ κάnete;.. Πιάψετε πιά τὴν κορακιστικὴν σας! Δὲν χρειάζεται καὶ τόση παρλάτα, γὰ νὰ πῆτε ὅτι θέλομε νὰ φύγωμε τὸ γρηγορότερον!

Ἐπιτέλους οἱ δύο Μαρκοῖνοι συνεννοήθησαν καὶ ὁ Μπέν Σελιμάν ἀνήγγειλεν εἰς τὰ παιδιὰ τὸ ἀποτέλεσμα.

— Μικροὶ μου φίλοι, τοῖς εἶπε; διεβίβασα τὴν ἐπιθυμίαν σας εἰς τὸν μεγάλον Ἐπιμελητήν, ἀλλὰ δὲν ε